

1. Пігуль, Н. Г. Фінансове забезпечення соціальної сфери в Україні [Текст] / Н. Г. Пігуль, О. В. Люта, А. О. Бойко // Вісник Національного банку України. – 2015. – №1 (227). – С. 30-35
2. Колодізєв О. М. Методологічні засади фінансового забезпечення управління інноваційним розвитком економіки: монографія / О. М. Колодізєв. — Х.: ВД ІНЖЕК, 2009. — 278 с.
3. Козій, І. С. Місце і значення фінансового забезпечення в структурі фінансового механізму /І. С. Козій // НЛТУ. – 2008. - № 18.9. – С. 223-229.
4. Бюджетний менеджмент: Підручник [Текст] / В. Федосов, В. Опарін, Л. Сафонова та ін.; за заг. ред. В. М.Федосова. – К.: КНЕУ, 2004. – 864 с
5. Опарін, В. М. Фінанси (загальна теорія) : навч.посібн., 2-ге вид., доп. і перероб. / В. М. Опарін. – К.: КНЕУ, 2002. – 240 с.

УДК 347.7:347.44

О. В. Нагорна
к. е. н., доцент,
доцент кафедри інвестиційної діяльності
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

СПІЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ - СУЧАСНА ЕФЕКТИВНА ФОРМА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ

Виникнення та розвиток державно-приватного партнерства як відносно нового явища в економіці обумовлено, насамперед, трансформацією відносин власності, пов'язаних зі зміною системи управління та механізмів регулювання на підприємствах в Україні. В основі побудови взаємодії держави та бізнесу лежить принцип виконання державою суспільно-значимих та економічних функцій, що на сьогодні, є неможливим без ефективно діючого бізнесу, який у свою чергу не може розвиватися нормально без підтримки або сприяння держави. Цей зв'язок досить тісний та необхідний. Ефективною ж формою такого партнерства в умовах сьогодення, на наш погляд, є спільна діяльність.

Механізм реалізації останнього підсилює розвиток ринкових відносин в країні, визначає основні риси суспільного відтворення, забезпечує оптимальне використання ресурсів та засобів реалізації економічних інтересів господарюючих суб'єктів і суспільства в цілому.

Спільна діяльність в Україні може здійснюватись зі створенням або без створення юридичної особи, яка є об'єктом спільного контролю двох або більше сторін згідно письмової угоди між ними. Як правило, в системі ДПП, спільна діяльність держави та бізнесу передбачає часткову передачу об'єкта у власність приватному партнеру, а зобов'язання за такого партнерства мають не лише майновий, а й чіткий організаційний характер. Вдалим, на нашу думку є вислів А. Бризгаліна, що договір про спільну діяльність не стільки регламентує відносини товарообміну між його учасниками, скільки визначає їх спеціальну організацію та дозволяє їм діяти в цивільному обігу сумісно [1, с. 22].

За сучасних умов, спільна діяльність держави та бізнесу є досить поширеною формою партнерства в Україні. Можливості приватного партнера в прийнятті самостійних рішень визначаються, як правило, часткою внеску у спільну діяльність, однак все ж таки в цій формі вирішення певних вагомих та стратегічно важливих завдань може бути обмеженою, ніж, наприклад, у концесії.

На наше переконання, особливими рисами такого партнерства як спільна діяльність держави та приватного бізнесу є:

- ✓ Бізнесу властиві такі характеристики як гнучкість та швидкість у прийнятті рішень, мобільність, інноваційний підхід, використання технічних та технологічних інновацій, рішучість та націленість на зміни, тощо.
- ✓ Досягнення сторонами економічного, соціального, бюджетного, екологічного, управлінського, та виробничого ефектів.
- ✓ Впровадження нових видів діяльності, механізмів регулювання та управління на підприємствах;
- ✓ Рівноправний розподіл ризиків та відповідальності між державою та приватним сектором.

- ✓ Держава створює інституціональне середовище для партнерства.

Головними вимогами до спільної діяльності є наступні: приватна сторона має бути обрана на конкурсних засадах; контроль має залишатися за приватною стороною; частка держави має бути чітко визначена; витрати мають компенсуватися безпосередньо через стягнення плати зі споживачів послуг; розподіл ризиків та нагород має бути чітко визначений та узгоджений заздалегідь [2].

Така договірна система ДПП як спільна діяльність дозволяє скеровувати інтереси та ресурси державного та приватного секторів в єдине русло.

Список літератури:

1. Брагинский М. И. Договорное право: в 5 книгах. Книга 5. Том 2 / М. И. Брагинский, В. В. Витрянский. — М.: Статут, 2008. — 415 с.
2. Павлюк К.В. Сутність і роль державно-приватного партнерства в соціально-економічному розвитку держави / К. В. Павлюк, С. М. Павлюк // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. - 2010. - Вип. 17. - С. 10-19. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkntu_e_2010_17_4

УДК 336. 027

С. В. Науменкова
д. е. н., професор кафедри фінансів
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка

ВПЛИВ ПОЛІТИКИ ФІНАНСОВИХ РЕПРЕСІЙ НА ПОТЕНЦІАЛ ВНУТРІШНІХ ЗАОЩАДЖЕНЬ

Фінансові репресії в багатьох країнах світу стали важливою складовою сучасної державної політики у фінансовій сфері. У широкому розумінні фінансові репресії є комбінацією регулятивних заходів центральних банків і урядів, застосування яких призводить до викривлення механізмів